

Arrest

nr. 346 489 van 12 mei 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminalaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart “*van Palestina afkomstig*” te zijn, op 23 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. TORRES *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Palestijnse moslim van Arabische afkomst. U bent geboren te Khan Younis (Gaza). Daar bleef u wonen tot uw vertrek uit Gaza.

U verliet Gaza op 25 december 2022. U reisde via Egypte en Turkije naar Griekenland waar u op 4 januari 2023 aankwam op het eiland Kos. U verzocht op 17 januari 2023 om internationale bescherming in Griekenland. U verbleef bij aankomst in Griekenland in een opvangcentrum op Kos. Op 14 maart 2023 werd u internationale bescherming toegekend in Griekenland. Nadat u uw status toegekend kreeg, diende u het opvangcentrum van Kos te verlaten.

U vond geen huisvesting en verbleef het merendeel van de tijd op straat in Kos. Enkel in augustus 2023 kon u tien dagen werken in een hotel en daar ook verblijven. Enkele Albanezen die met u samen in het hotel werkten, scholden u uit en sloegen u omdat u met de vriendin van één van hen had gepraat. Op 12 september 2023 diende u bij het parket van Chios klacht in tegen deze Albanezen. U kende voorts moeilijkheden om in Griekenland aan werk te geraken en er de taal te leren. U had verder ook moeite om aan voedsel en kledij te komen tijdens uw verblijf in Griekenland. U verliet Griekenland op 21 september 2023. U reisde met het vliegtuig naar België, waar u op 25 september 2023 om internationale bescherming verzocht. U haalt ook aan dat er veel drugsgebruikers in Griekenland zijn.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten voor: uw origineel Palestijns paspoort; een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart; een kopie van uw geboorteakte; een kopie van uw Griekse verblijfsvergunning; uw origineel Grieks reispaspoort; een kopie van uw (oude) UNRWA-kaart; een kopie van uw recente UNRWA-kaart; de klacht die u op 12.09.2023 indiende bij het parket van Chios; de overlijdensakte van uw moeder; een attest waaruit blijkt dat u in België een cursus Nederlands volgde; uw arbeidscontract uit België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn in administratieve dossier (Eurodac Marked Hit en CGVS, p. 7-8], blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 7-8).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming

heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer**

verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u voor de DVZ met geen woord repte over het feit dat u in Griekenland zes maanden zonder huisvesting zat en dat u moeite had om aan eten en kledij te komen (CGVS, p. 8, 9, 12 en 18). Indien uw verblijfssituatie in Griekenland dermate ernstig was, kon van u verwacht worden dat u dit aanhaalde bij de DVZ, quod non. Dat u geen kans gegeven werd om over deze feiten te praten, kan niet gevolgd worden (CGVS, p. 3, 4 en 18). Ook al dient u kort en zonder details uw motieven voor de DVZ kenbaar te maken, wordt u bij DVZ gevraagd om alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit Palestina/Griekenland weer te geven (CGVSvragenlijst ingevuld bij DVZ, vraag 3.5). U ondertekende op de DVZ bovendien uw verklaringen ter goedkeuring nadat deze u waren voorgelezen.

Bovengenoemde vaststelling breekt uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van de door u opgeworpen ervaringen/schendingen van uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland af.

Zelfs indien er enig geloof gehecht zou worden aan uw moeilijke verblijfssituatie in Griekenland en uw stelling dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, onderwijs en huisvesting, **voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.**

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Zo beweert u na het ontvangen van uw status zes maanden – bij uitzondering van toen u tien dagen werkzaam was – steeds verstoken te zijn geweest van huisvesting (CGVS, p. 8-9 en 14-15). U ondernam echter geen initiatieven om u op een vorm van huisvesting voor te bereiden toen u nog in het opvangcentrum van Kos verbleef (CGVS, p. 14). Verder ging u nooit uw mogelijkheden na bij de Griekse overheid om huisvesting te bekomen (CGVS, p. 14-15 en 18). U stelt dat u hiervoor wel een organisatie raadpleegde maar u slaagt er niet in om de naam te geven van deze organisatie, noch kan u hiervan enig begin van bewijs van

bezorgen (CGVS, p. 14-16). Voorts vroeg u dit louter aan andere mensen die op straat sliepen (CGVS, p. 15).

Daarenboven kan uw gebrek aan huisvesting niet losgezien worden van uw gebrekkige zoektocht naar werk in Griekenland. U stelt dat u éénmaal een interimkantoor contacteerde maar dat u daar geweigerd werd om u te helpen. Dat u daar hulp geweigerd werd, klaagde u nergens aan (CGVS, p. 17). Bovendien nam u niet de moeite om andere interimkantoren te raadplegen of om u in te schrijven als werkzoekende. Dat er in Griekenland 'geen sfeer voor werk is', is een algemene boutade die uw nalatigheid niet verschoont (CGVS, p. 17). Evenmin trachtte u op andere plekken in Griekenland naar werk te zoeken. Dat u van medevluchtelingen vernam dat het op andere plekken in Griekenland ook moeilijk was om werk te bekomen, volstaat niet om te stellen dat u al de voor u beschikbare stappen hebt ondernomen om werk te zoeken (CGVS, p. 17). Dat de Griekse overheid u niet kon helpen en dat er buiten de politie geen Griekse instanties bestaan, is daarenboven niets meer dan een blote bewering (CGVS, p. 18).

Wat betreft uw zoektocht naar taallessen dient opgemerkt te worden dat deze weliswaar voor u beschikbaar waren maar dat u deze diende te betalen (CGVS, p. 18). Het feit dat dergelijke taallessen op privéscholen betalend zijn, betekent geenszins dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming geschonden worden.

Bovendien stelt u – ondanks de door u beweerde moeilijke levensomstandigheden - dat u er wel in slaagde om in Griekenland eten te bekomen, u te wassen en om uw gsm op te laden (CGVS, p. 16).

Verder dient op volgende objectieve informatie gewezen te worden waaruit blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken, zoals u ook gedaan heeft, waardoor u aldus over een geldige AFM (CGVS, p. 13) beschikt. (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoon t.

U bleek ook in staat om een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen (CGVS, p. 13). De commissarisgeneraal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://homeaffairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u.

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Bovendien bleek u in staat om van Kos naar Athene en van Athene naar Kos te reizen. U bekostigde dit doordat u op Kos enkele dagen had gewerkt (CGVS, p. 9). Er dient ook vastgesteld te worden dat u over een netwerk beschikte om uw vertrek uit Griekenland en de reis naar België te bewerkstelligen (CGVS, p. 9).

Daarenboven dient er op gewezen te worden dat u een gezonde jongeman bent (CGVS, p. 12). U bleek ook al in staat om in België te kunnen werken en een taalcursus te volgen, wat u ook attesteert door de door u voorgelegde documenten (CGVS, p. 4-5). Door uw werk in België slaagde u er in om al 2.000 euro te kunnen sparen. Uw zelfredzaamheid blijkt ook uit het feit dat u in België in staat was om reeds tweemaal een woning te huren (CGVS, p. 5).

Er dient dan ook besloten te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u als persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een incident met uw Albanese collega's (CGVS, p. 18-19), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u voor de DVZ beweerde dat deze feiten op 28.06.2023 plaatsvonden (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). In de door u ingediende klacht staat evenzeer deze datum van juni 2023 te lezen. Voor het CGVS daarentegen stelde u dat u in augustus 2023 in het hotel met de Albanezen werkte en dat het conflict met de Albanezen eind augustus plaatsvond (CGVS, p. 16 en 18).

Wat er ook van zij, op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen louter beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Zo diende u weliswaar klacht in tegen deze feiten maar u ondernam geen verdere stappen om uw rechten ter zake te doen gelden. U beweert dat deze rechtszaak geseponeerd werd maar u overhandigt hiervan geen enkel begin van bewijs (CGVS, p. 18-20). Bovendien ondernam u geen enkele poging om uw klacht verder op te volgen (CGVS, p. 19). Evenmin ging u in beroep tegen het seponeren van uw rechtszaak (CGVS, p. 19). Dat u op dat moment een hekel aan Griekenland had en in slechte omstandigheden leefde (wat u gelet op bovenstaande vaststellingen geenszins aantoon) betekent niet dat u geen verdere stappen had kunnen ondernemen (CGVS, p. 19).

Waar u tot slot aanhaalt dat er in Griekenland veel drugsverslaafden zijn (CGVS, p. 12, 20), dient opgemerkt te worden dat uit dergelijke algemene boutades niet kan afgeleid worden dat uw persoonlijke rechten als begunstigde van internationale bescherming niet geëerbiedigd werden/zouden worden. Bovendien ondervond u hierdoor nooit problemen in Griekenland (CGVS, p. 20).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Uw documenten volstaan niet om bovenstaande appreciaties te wijzigen. Uw identiteit en herkomst staan op zich niet ter discussie, net zomin als uw status als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland. De door u voorgelegde documenten m.b.t. uw UNRWA-status zijn niet dienstig aangezien uw verzoek wordt beoordeeld ten opzichte van de EU-lidstaat die u bescherming toekende, namelijk Griekenland. De overlijdensakte van uw moeder zegt op zich niets over de eerbiediging van uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland. Uw overige documenten werden doorheen deze beslissing besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In het eerste middel wordt de schending van het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel aangevoerd.

Verzoeker stelt:

“Verzoeker meent dat verweerster tot een onredelijke besluit kwam, wat betreft de situatie van verzoeker zoals die zou zijn indien hij terug zou keren naar Griekenland.

Verzoeker kwam eerder in Griekenland al terecht in een toestand van verregaande materiële deprivatie, volledig los van zijn persoonlijke keuze of wil, zodanig dat hij zelfs niet in staat was te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, beschikken over een woning, zich wassen enz.

De toestand in Griekenland was in zijn hoofde dermate ernstig dat gesproken kan worden van een schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het EU-Handvest van de Grondrechten, één van de meest belangrijke mensenrechten. Hetzelfde kan verwacht worden bij zijn terugkeer.

Er wordt al langer aan de alarmbel getrokken over de algemene toestand in Griekenland voor erkende vluchtelingen. Het is reeds lang duidelijk dat asielpzoekers en begunstigten van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd worden met ernstige moeilijkheden tot het uitoefenen van hun sociale rechten zodanig dat hun een menswaardig leven wordt ontzegd.

Verschillende rechtbanken in andere EU-lidstaten houden intussen de terugkeer naar Griekenland tegen vanwege het risico te worden blootgesteld aan omstandigheden van ernstige materiële deprivatie die neerkomen op een schending van artikel 4 van het EU-Handvest van de grondrechten. De Europese Commissie startte begin 2023 zelfs een inbreukprocedure tegen Griekenland vanwege de gebrekkige tenuitvoerlegging van de Kwalificatierichtlijn wat betreft de inhoud van de internationale bescherming, in het bijzonder hun sociale rechten.

[...]

In casu moeten dezelfde alarmbellen afgaan ! Anders dan verweerster beweert, liggen de ervaringen van verzoeker, zoals hij deze uiteenzette tijdens zijn persoonlijk onderhoud, volledig in lijn met het algemene beeld dat het Refugee Support Aegean in haar meeste recente rapport Recognised refugees 2025 uit april 2025 (zie bijlage) schetst.

Verzoeker is van mening dat verweerster haar ogen sluit voor de voorliggende informatie over de algemene situatie van vluchtelingen in Griekenland zodanig dat ze kan beweren dat de individuele verklaringen van verzoeker over diens eigen ervaringen als ongegrond en onvoldoende bewezen kunnen bestempeld worden. Verzoeker belandde in Griekenland in een vicieuze cirkel van verregaande materiële deprivatie waar hij, bij gebrek aan enige steun vanuit de Griekse overheid, niet meer uit geraakte. Verzoeker vloog vanuit het opvangcentrum rechtstreeks op straat zonder werk of enige manier om te voorzien in zijn basisbehoeften.

De Griekse overheid verwacht dan ook het onmogelijke van haar erkende vluchtelingen. Tot op het moment dat zij de beslissing ontvangen waarbij ze de status van vluchtelingen krijgen, verblijven ze in een gesloten centrum. Ze hebben een verbod om vrij rond te bewegen op het Griekse grondgebied. Ze zijn beperkt tot het rondgaan op het (schaarsbevolkte) eiland van het gesloten centrum waar ze zich bevinden, plaatsen met weinig werkgelegenheid en weinig betaalbare huisvesting. Ná de beslissing hebben ze de verplichting om binnen de 30 dagen het gesloten centrum te verlaten, in de praktijk zelfs sneller, in het geval van verzoeker 2 dagen, om op eigen benen te gaan leven. Vanaf dat moment verwacht de Griekse overheid “immediate autonomy and self-sufficiency”, zonder enige vorm van steun.

Met andere woorden verwacht de Griekse overheid dat haar erkende vluchtelingen in de periode tussen de beslissing waarbij ze hen de status van vluchteling toekent en het moment dat ze het centrum verlaten, een periode van MAXIMAAL 30 dagen, in dit geval 2 dagen, een voldoende basis heeft opgebouwd om vanaf daar verder te kunnen op een menswaardige manier. Anders gezegd: binnen een periode van MAXIMAAL 30

dagen wordt de vluchteling verwacht huisvesting te vinden en werk te vinden om deze huisvesting te kunnen betalen.

Bovendien begint bij het krijgen van de positieve beslissing nog de administratieve rompslomp om de ADET te krijgen, een proces dat enkele maanden kan duren maar gedurende hetwelk er geen opvang meer werd voorzien.

Voor verzoeker, net als voor vele anderen, bleek dit een onmogelijke opdracht met grote gevolgen.

Bijzondere kwetsbaarheid

Verzoeker heeft 3 maanden in een opvangcentrum gezeten in Kos, heeft dit op 2 dagen na de beslissing moeten verlaten, en is vervolgens 6 maanden dakloos geweest in Griekenland. Het is hem, ondanks alle inspanningen, niet gelukt om een woonst of werk te vinden, buiten eenmalig 10 dagen in een hotel. Wanneer hij dan eindelijk toch legaal werk vindt, wordt hij ter plaatse belaagd, gepest en gewelddadig bejegend door een bende Albanezen.

Als gevolg van zijn traumatische ervaringen in Griekenland (dakloosheid, schurft, ...) heeft verzoeker een bijzonder kwetsbaar profiel.

Zoals verzoeker verklaarde, werd hij bij gebrek aan eigen financiële middelen en/of financiële steun of steun in het vinden van huisvesting vanuit de Griekse overheid gedwongen op straat te leven.

De twee laatste zaken ontbraken volledig in Griekenland. Verzoeker had op straat geen toegang tot stromend water, elektriciteit of gas, waardoor het aan hygiëne en verwarming ontbrak."

Verzoeker geeft een overzicht van zijn problematiek inzake huisvesting en werk.

In het tweede middel voert verzoeker de schending aan van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing.

"De motivering van verweerster kan niet volstaan om te begrijpen

- om welke redenen verweerster van mening is dat verzoeker niet in een staat van verregaande materiële deprivatie zou terechtkomen bij terugkeer naar Griekenland.

- om welke redenen verweerster meent dat verzoeker zich niet in de situatie zou bevinden zoals hij verklaart zich te bevinden te hebben, gelet op de informatie die voorligt in het recentste rapport van de Refugee Support Aegean."

In het derde middel wordt de schending aangevoerd "van art. 4 handvest EU en schending van art. 3 EVRM". "Gelet op het voorgaande, is verzoeker van mening dat bij terugkeer naar Griekenland de artikelen 3 EVRM en artikel 4 van het EU-Handvest worden geschonden."

2.2. Verzoeker voegt volgende stuk bij het verzoekschrift:

"5. Refugee Support Aegean, Recognized refugees 2025.

2.3. Verzoeker brengt op 5 december 2025 een aanvullende nota bij.

Verzoeker voert daarin de schending aan van de redelijke termijn en het rechtszekerheidsbeginsel.

"De gevolgen zijn ernstig, zoals:

- Zijn ADET riskeert te vervallen,

- Zijn AMKA-nummer kan worden gedeactiveerd

- Zijn Grieks paspoort kan vervallen,

- Hij dreigt te worden geregistreerd als 'langdurig afwezig' in Griekenland, wat kan leiden tot het verlies van zijn verblijfsrecht ..."

Verzoeker stelt dat de redelijke termijn en het rechtszekerheidsbeginsel minstens vereisen dat verzoeker reeds duidelijkheid zou hebben over de ontvankelijkheid van zijn verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker stelt inzake de schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 EU-Handvest:

"Doordat de bestreden beslissing verzoekende partij de facto verplicht naar Griekenland terug te keren.

Doordat het Griekse parlement in september 2025 een nieuwe wet stemde die vrijwillige en gedwongen terugkeer naar het land van herkomst versoepeld, zonder dat er waarborgen worden voorzien tegen uitzettingen naar Palestina, waar verzoekers leven en fysieke integriteit onvermijdelijk in gevaar zouden zijn;

Doordat het eenzelfde wet de illegaliteit correctionaliseert en gevangenisstraffen invoert voor eenieder die zonder verblijfsrecht op het Grieks grondgebied verblijft."

Inzake de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel brengt verzoeker 'nieuwe elementen' bij.

In aanvulling op de reeds bijgebrachte informatie brengt verzoeker volgende nieuwe elementen aan:

"Op heden wenst hij eveneens te verwijzen naar

- arrest van 30 oktober 2025 (335 295) van Uw Raad, waarbij een verzoeker in een zeer gelijkaardige zaak de vluchtelingenstatus werd toegekend,

- de intrekking van COI GREECE Assistance to Migrants report van 25 juli 2025 (COI-FOCUS GRECE AIDE AUX MIGRANTS) en de open brief van 19 november 2025 van een consortium aan Griekse middenveldorganisaties,
- het AIDA-rapport van september 2025 over de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland in 2024.
- de binnensijpelende informatie en inzichten over het nieuwe HELIOS+ programma.”
Verzoeker geeft een omstandige omschrijving van de inhoud van deze nieuwe elementen.

Verzoeker meent en motiveert dat hij als Palestijn uit de Gazastrook kan beschouwd worden als vluchteling in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende vluchtelingen.

2.4. Verweerder brengt op 11 december 2025 een aanvullende nota bij.

Verweerder stelt:

“Op 23 juni 2025 werd een beroep ingediend tegen de beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere eu lidstaat) van 12 juni 2025. Het administratieve dossier werd u bezorgd op 7 juli 2025.

Gelet op artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen worden u volgende nieuwe elementen ter kennis gebracht:

Nota: ‘duiding e-mail Griekse autoriteiten – A.M.K.A’, dd. 17 november 2025, juridische dienst CGVS;

Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf;

Country Report : Greece. Update 2024, gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op [https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA GR_2024-update.pdf](https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf);

Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2114789/Verslag_feitenonderzoek_statushouders_in_Griekenland_2024.pdf ;

Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf;

Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf;

Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-statusmigration-management-mainland-greece_en;

COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior>;

Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025, Bundesverwaltungsgericht, beschikbaar op <https://www.bverwg.de/de/pm/2025/30> en Jugement BVerwG 1 C 18.24, Bundesverwaltungsgericht, van 16.04.2025, beschikbaar op <https://www.bverwg.de/de/160425U1C18.24.0>;

Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2.09.2024, beschikbaar op <https://verwaltungsgerichtsbarkeit.hessen.de/presse/regelmaessig-kein-erneutes-asylverfahren-in-deutschland-nach-schutzgewaehrung-in-griechenland>;

Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24 beschikbaar op https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Entscheidungen/DE/2025/04/rk20250401_2bvr142524.html?nn=68112, samenvatting beschikbaar op <https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Pressemitteilungen/DE/2025/bvg25-035.html?nn=68112>;

Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025, beschikbaar op: https://www.bvger.ch/media-releases/370101ae-ae1-4906-af90-e64e187487bb/en/d-2590-2025_web.pdf.”

3. De rechtspleging: de aanvullende nota's gebaseerd op artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet

3.1. Verzoeker brengt op 5 december 2025 een aanvullende nota bij. Verzoeker kwalificeert deze aanvullende nota als zijnde gebaseerd op artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd.”

De Raad stelt vast dat de voormelde aanvullende nota in wezen een nieuw middel dan wel aanvulling en verdere ontwikkeling betreft van de middelen die werden ontwikkeld in het verzoekschrift, *in casu* de aangevoerde schending van de redelijke termijn en het rechtzekerheidsbeginsel.

De procedure in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet is niet bedoeld om door middel van een aanvullende nota de middelen in het verzoekschrift uit te breiden. Deze bepaling biedt de partijen enkel de mogelijkheid om nieuwe elementen alsnog in een aanvullende nota aan te reiken. Waar in de aanvullende nota aldus nieuwe middelen worden ontwikkeld, worden deze uit de debatten geweerd.

Tevens blijkt dat verzoeker zich in de aanvullende nota die op 5 december 2025 wordt bijgebracht, bedient van (landen)informatie die dateert van voor de indiening van het verzoekschrift op 23 juni 2025 (zie onder meer maar niet uitsluitend: AIDA-rapport over de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland in 2024; rapport van Refugee Support Aegean/ PRO ASYL 2025, maart 2025; rapport van Refugee Support Aegean, No support for refugees returned to Greece, 20 maart 2025). In de mate dat deze (landen)informatie dateert van voor de indiening van het verzoekschrift wordt deze uit de debatten geweerd. Verzoeker maakt op generlei wijze concreet aannemelijk dat het ‘nieuwe elementen’ betreffen die hij niet had kunnen aanbrengen in het verzoekschrift.

3.2. Verweerder voegt bij de op 11 december 2025 bijgebrachte “aanvullende nota” (landen)informatie toe middels URL-verwijzingen.

Verweerder stelt in de aanhef van deze nota: “Op 23 juni 2025 werd een beroep ingediend tegen de beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere eu lidstaat) van 12 juni 2025. Het administratieve dossier werd u bezorgd op 7 juli 2025.”

Derhalve maakt verweerder niet concreet aannemelijk waarom en welke informatie die dateert van voor 23 juni 2025 niet werd gehanteerd of meegenomen in de bestreden beslissing.

De procedure in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet is niet bedoeld om door middel van een aanvullende nota de motivering van de bestreden beslissing verder te staven. Deze bepaling biedt de partijen enkel de mogelijkheid om nieuwe elementen alsnog in een aanvullende nota aan te reiken. Dienvolgens wordt de (landen)informatie, gevoegd in de op 11 december 2025 bijgebrachte “aanvullende nota” die dateert van voor de bestreden beslissing van voor 23 juni 2025 uit de debatten geweerd.

4. De rechtspleging: de taal van de bijgebrachte stukken voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

4.1. Artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (PR RvV) bepaalt:

“De stukken waarvan de partijen willen gebruik maken worden in originele vorm of onder vorm van een kopie voorgelegd en dienen, indien zij in een andere taal dan deze van de rechtspleging werden opgesteld, vergezeld te zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling, is de Raad niet verplicht deze documenten in overweging te nemen.”

4.2. Inzake de kennis door een magistraat van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van een andere taal dan deze van de rechtspleging stelt de Raad van State (RvS 242.039 van 2 juli 2018):

“12. Behalve de bepaling in artikel 39/21, § 2, eerste lid, dat “ten minste drie leden van de Raad, de hoofdgriffier van de Raad en ten minste twee griffiers [...] het bewijs [dienen] te leveren van de kennis van de andere taal dan die waarin hun diploma is gesteld”, bevat de vreemdelingenwet geen

verplichting voor de magistraten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om een (actieve of passieve) kennis te hebben van de andere landstaal dan deze van hun diploma.

Het in het opschrift van het middel aangehaalde artikel 39/21, § 2, vierde lid, van de vreemdelingenwet bepaalt enkel aan de hand van welk examen de magistraten het bewijs kunnen leveren van de kennis van de andere taal.

Dit houdt geen verplichting in en er kan ook niet uit worden afgeleid dat de rechters in vreemdelingenzaken minstens een passieve kennis van de andere taal moeten hebben, [...]

16. Uit de behandeling [...] blijkt dat verzoekster uit artikel 39/21, § 2, vierde lid, van de vreemdelingenwet **geen passieve kennis van de andere landstaal** kan afleiden **in hoofde van iedere rechter in vreemdelingenzaken.** [...]

20. [...] Uit **geen** van de door verzoekster aangehaalde bepalingen blijkt een **vermoeden van een passieve kennis van de andere landstaal in hoofde van de rechters in vreemdelingenzaken.**" (de Raad onderlijnt en zet vet).

Ten overvloede kan worden opgemerkt dat verweerder partij was in bovenvermelde zaak bij de Raad van State en derhalve afdoende kennis heeft over de inhoud van dit arrest.

4.3. Tevens kan nuttig verwezen worden naar artikel 43^{quinquies} van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Voormeld artikel stelt:

"§ 1. De kennis van de andere taal dan die waarin de examens van doctor of licentiaat in de rechten werden afgelegd, wordt bewezen door te slagen in een examen, aangepast aan de vereisten van de betrokken functie, al naar gelang deze al dan niet een geschreven actieve taalkennis inhoudt. Daartoe wordt voorzien in twee soorten examens.

Het eerste examen is een examen handelend over zowel de actieve en passieve mondelinge kennis als de passieve schriftelijke kennis van de andere taal. Het bewijs van deze kennis wordt vereist, onverminderd hetgeen is bepaald in het volgende lid, in al die gevallen waarin deze wet de kennis van de andere taal vereist.

Het tweede examen is een examen handelend over zowel de actieve en passieve mondelinge kennis als de actieve en passieve schriftelijke kennis van de andere taal. Het bewijs van deze kennis wordt vereist in hoofde van de magistraten bedoeld [...]" (de Raad zet vet)

Aldus wordt een onderscheid gemaakt tussen, enerzijds, de actieve en passieve mondelinge en de actieve en passieve schriftelijke kennis van de andere taal en, anderzijds, de actieve en passieve mondelinge kennis en de passieve schriftelijke kennis van de andere taal. Ingevolge dit onderscheid is er voor de betreffende magistraten een verschil in taalpremies die worden bepaald in artikel 357 van het Gerechtelijk Wetboek.

4.4. Omwille van het (internationale) contentieux van het vreemdelingenrecht zou kunnen aangenomen worden dat de rechter in vreemdelingenzaken een functionele kennis bezit van een andere taal dan de taal van de procedure. Ingevolge de technologische middelen en ontwikkelingen zijn er tevens hulpmiddelen ter beschikking om teksten te vertalen.

Noch inzake de functionele kennis van een andere (lands)taal, noch inzake het mogelijk aanwenden van technologische hulpmiddelen is er een wettekst of reglementering voorzien die de criteria van deze kennis of het aanwenden van deze middelen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, of een rechter van deze Raad, bepaalt en/of omschrijft.

De rechten van verdediging komen in het gedrang indien de rechter zelfstandig oordeelt in welke mate hij/zij functionele kennis heeft van een andere taal dan de proceduretaal. Dit kan niet geverifieerd worden en het zou tevens binnen de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tot verschil in behandeling van zaken tussen rechters onderling leiden omdat (het eigen inzicht inzake) de functionele kennis (van allerhande talen) onderling verschillend is. Het resultaat van de aanwending van technologische middelen om de teksten te vertalen, kan evenmin geverifieerd worden door de partijen en kan, wegens gebrek aan reglementering of omschrijving, niet uitsluiten dat er fouten in de vertaling sluipen die betrekking hebben op essentiële elementen.

4.5. Verzoeker citeert in het verzoekschrift en de aanvullende nota van 5 december 2025 anderstalige landeninformatie ter staving van zijn betoog. Verweerder verwijst in de aanvullende nota van 11 december 2025 uitvoerig naar anderstalige landeninformatie ter staving van het verweer.

Ingevolge het voorstaande wordt de (landen)informatie die als stavingsstukken gevoegd worden bij de respectievelijke nota's van de verzoekende en verwerende partij die niet gesteld is in het Nederlands, de taal van de procedure tijdens de behandeling van het voorliggend beroep, niet in overweging genomen.

Beoordeling van verzoekers individuele situatie wegens zijn vluchtelingenstatus in Griekenland

5.1. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus in maart 2023. ADET geldig tot 13 maart 2026 (administratief dossier, map documenten, stuk 11).

5.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Procedurerichtlijn.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

7.1. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

7.2. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte landeninformatie (en die door de Raad in aanmerking kan worden genomen gelet op de hogerstaande vaststellingen, cf. punten 3-4) wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie – te dezen de landeninformatie in het administratief dossier, het verzoekschrift en de aanvullende nota's (in de mate deze laatsten bij de beoordeling worden betrokken ingevolge de vaststelling in de hogere punten 3-4 van dit arrest) blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de hoeveelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

7.3. De Raad herinnert er aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

7.4. In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Aan de hand van dit onderhoud kan de beslissingsautoriteit namelijk de specifieke situatie van de verzoeker en diens mate van kwetsbaarheid beoordelen en zich ervan vergewissen dat de verzoeker is verzocht alle elementen te verstrekken waarmee kan worden aangetoond dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend wordt blootgesteld aan een risico op behandelingen die strijdig zijn met dit artikel 4.

Ingevolge de op hem rustende medewerkingsplicht dient verzoeker zijn medewerking te verlenen aan dit persoonlijk onderhoud.

8. Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker geenszins aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland.

Uit de elementen in het administratief dossier en het rechtsplegingsdossier blijkt dat de volgende elementen, zeker cumulatief genomen, een duidelijke aanwijzing zijn dat verzoeker zijn rechten kan doen gelden in Griekenland.

Verzoekers ADET verliep op 13 maart 2026 maar verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij niet in staat is de periode te overbruggen om de ADET te verlengen.

Waar verzoeker middels een verwijzing naar algemene landeninformatie tracht te laten uitschijnen dat hij in de toekomst en bij een terugkeer naar Griekenland mogelijks problemen zou kunnen ondervinden ten gevolge van mogelijke vertragingen bij een verlenging of vernieuwing van zijn ADET, dient te worden vastgesteld dat uit de beschikbare landeninformatie geenszins kan worden afgeleid dat personen die vanuit een ander EU-lidstaat en met een vervallen ADET terugkeren naar Griekenland in het algemeen in de onmogelijkheid zouden zijn om deze ADET binnen een redelijke tijdspanne te verlengen of te vernieuwen.

Derhalve zal hij zich niet automatisch bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin hij wordt geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker dient dit aldus *in concreto* en aan de hand van zijn persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

Het verlengen van een ADET, maar ook het verkrijgen en/of (her)activeren van de AMKA en de aanvraag/actualisering van een AFM kan lange tijd aanslepen en statushouders kunnen tijdens deze periode geen toegang hebben tot de rechten en voordelen die aan hun internationale beschermingsstatus verbonden zijn en dus aangewezen zijn op ofwel eigen middelen of een netwerk of andere ondersteuning om deze periode te overbruggen.

In dit kader kan, gelet op de informatie die verzoeker zelf aanreikt en die heden beschikbaar is, vooreerst aangenomen worden dat verzoeker weet welke de te ondernemen stappen zijn om zijn ADET te verlengen of vernieuwen en om de overige administratieve vereisten te vervullen teneinde zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

Verder blijkt uit de in de bestreden beslissing vermelde feiten dat verzoeker zowel in het verleden als op heden de nodige zelfredzaamheid tentoonspreidde en tentoonspreidt alsook dat verzoeker daarnaast beroep kon en kan doen op een netwerk dat hem kan ondersteunen bij een eventuele terugkeer naar Griekenland:

- verzoeker maakte op de DVZ geen melding dat hij in Griekenland zes maanden geen huisvesting had en moeite had om eten en kledij te bekomen (CGVS, p. 8, 9, 12 en 18).

Het is echter niet aannemelijk dat hij deze problematiek tijdens zijn verblijf in Griekenland niet aanhaalde bij de DVZ indien deze daadwerkelijk dermate ernstig was. Evenmin is het aannemelijk dat hem niet de mogelijkheid werd geboden om dit op de DVZ te melden;

- waar verzoeker aanvoert dat hij geen huisvesting had (behalve de tien dagen dat hij werkte) blijkt dat hij geen initiatief nam om een vorm van huisvesting te zoeken toen hij nog in het opvangcentrum van Kos verbleef (NPO CGVS, p. 14), deed hij evenmin beroep op de Griekse overheid om huisvesting te bekomen (NPO CGVS, p. 14-15 en 18) en kan hij de organisatie die hem mogelijk huisvesting zou kunnen bezorgen, niet benoemen noch concreet aantonen dat hij deze raadpleegde;
- verzoeker was allesbehalve concreet op zoek naar werk aangezien hij enkel één interimkantoor contacteerde noch trachtte hij op andere plekken in Griekenland werk te vinden;
- de vaststelling dat taallessen betalend zijn in privéscholen kan niet aanzien worden als een schending van zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming;
- niettegenstaande de voorgehouden moeilijkheden was verzoeker in de mogelijkheid eten te bekomen en zich te wassen (NPO CGVS, p. 16);
- verzoeker verkreeg een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) (NPO CGVS, p. 13);
- verzoeker reisde van Kos naar Athene en terug met in Kos verdiende geld (NPO CGVS, p. 9);
- verzoeker had een netwerk om het vertrek uit Griekenland en de reis naar België mogelijk te maken (NPO CGVS, p. 9);
- verzoeker is een gezonde man die in staat is om in België te werken, een taalcursus te volgen, geld te sparen en een woning te huren (NPO CGVS, p. 5).
- het incident in Griekenland met Albanese collega's in 2023 (NPO CGVS, p. 18-19) betreft geen situatie die aangenomen kan worden als een onmenselijke of vernederende behandeling noch blijkt dat verzoeker de juridische procedure ingevolge zijn klacht opvolgde.

Verzoeker maakt bijgevolg niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont.

De verwijzing naar nationale en internationale rechtspraak is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

9. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend.

Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de specifieke omstandigheden van verzoeker verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

10. Aangezien het voorliggend beschermingsverzoek op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, moet er bijgevolg geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza in het verzoekschrift en aanvullende nota niet dienstig.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS